

Els cracs de la transició

written by Jaume Gras i Bartrolí | 26 de setembre de 2025

Han passat quaranta-cinc anys d'ençà que Josep Tarradellas va sortir pel balcó de la Generalitat per fer vibrar els catalans i els establerts amb allò tan reconfortant per als nouvinguts, «Ciutadans de Catalunya, ja soc aquí».

Quaranta-cinc anys que han servit perquè els autonomistes organitzessin les seves *kermesse* particulars per distreure els catalans mentre vetllaven pels seus negocis. Han dit de tot i s'han dit de tot en les seves insubstancials i fraudulentes lluïtes. Carrinclons, carlins, pagesos, xenòfobs de part dels que es creien universals, oberts, plurals, progressistes i altres atributs que a hores d'ara es veu clarament que no era una altra cosa que pura comèdia. Catalanistes, nacionalistes, independentistes... quan en realitat eren a la pràctica autonomistes de l'Espanya de la Corona. Els espanyolistes eren els més sincers. Sempre han anat pel dret. Des del PSOE fins als innombrables.

Aquests irresponsables, frívols, ens van tenir entretinguts durant deu anys després de l'hecatombe del totxo de 2008 i de la segona onada massiva de gent estrangera per tal d'incrementar els ingressos de caixa i sobretot per ser més competitius. Aquests impostors ens van fer fer un referèndum d'autodeterminació que mai a la vida van tenir intenció d'executar. Mai. No era altra cosa que una cursa particular autodestructiva cap al no-res. Un referèndum que els ha deixat amb pocs arguments, no només perquè van fer el ridícul, aquí i a Madrid durant el judici, sinó perquè el seu comportament posterior ens ha demostrat quanta impostura atresora l'autonomia i tota la cort que l'acompanya i la sustenta des de fa tants anys. La gran claca.

Aquesta gent ens ha fet perdre el temps. Mentrestant, Catalunya és el que és i els catalans s'han convertit després

de gairebé mig segle en una minoria nacional a casa seva en el marc d'una concepció de societat pluricultural que lluita perquè el metge l'atengui en català i l'escola vagi a l'hora.

Moltes gràcies per la feina feta. Sou uns autèntics cracs.